

In su-a ergo ac nostra festi-vi-tá-te Ange-lus in albis
vésti-bus appá-ru- it: qui- a dum nos per re-surrecti- ónem
Domí-ni-cam ad supérna redú-cimur, cæ-léstis pátri-æ dam-
na re-pa-rán-tur. Sed quid adve-ni- éntes fémi-nas affá-tur,
audi- ámus: No-lí-te expa-vé-sce-re. Ac si apérte di-cat,
Páve-ant il-li, qui non amant advéntum supernó-rum cí-vi-
um: pertiméscant, qui carná-li-bus de-si-dé-ri- is pressi, ad
e-ó-rum se so-ci- e-tá-tem pertíng-e-re posse despé-rant.
Vos autem, cur pertimésci-tis, quæ vestros concí-ves vi-dé-
tis? Unde et Matthæ-us Ange-lum appa-ru-ísse descri-bens,
a- it: E-rat aspéctus e-ius si-cut fulgur, et vestiménta e-ius
si-cut nix. In fúlgu-re é-te-nim terror timó-ris est, in ni-
ve autem blandiméntum candó- ris. Tu autem, Dómi-ne,
mi-se-ré-re no- bis. De-o grá- ti- as.